

Bryssel den 12.12.2018
SWD(2018) 487 final

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR

SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN

Följedokument till

Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller införandet av vissa krav för betaltjänstleverantörer

och

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 vad gäller åtgärder för att stärka det administrativa samarbetet för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri

{COM(2018) 812 final} - {COM(2018) 813 final} - {SEC(2018) 495 final} -
{SWD(2018) 488 final}

Sammanfattning

Konsekvensbedömning av förslaget om obligatorisk överföring och utbyte av betalningsuppgifter som är relevanta för mervärdesskatt.

A. Behov av åtgärder

Varför? Vilket problem behöver åtgärdas?

Problemet gäller mervärdesskattebedrägeri inom e-handel. Mervärdesskatt på gränsöverskridande leverans av varor till konsumenter (B2C) i hela EU uppskattas till cirka 5 miljarder euro årligen. Det finns inte någon EU-omfattande uppskattning av mervärdesskattebedrägeri i samband med gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster, utan endast sektorsrelaterade dokumenterade bevis om satellitsändningar och onlinespel. Utan ett ingripande på EU-nivå kommer dessa förluster sannolikt att öka i och med e-handels tillväxt. Mervärdesskattebedrägeri inom e-handel är en verklig utmaning för medlemsstaternas skattemyndigheter därför att de har föga information för att identifiera nätbaserade företag, särskilt när dessa är etablerade i ett annat land. Den information som behövs för att bedöma mervärdesskatteskyldighet innehålls av tredje parter (till exempel betaltjänstleverantörer) som ofta är etablerade i en annan jurisdiktion. Skattemyndigheterna har inte administrativ kapacitet för att hantera och utbyta den massiva informationsvolym som behövs för att kontrollera och bekämpa mervärdesskattebedrägeri inom e-handel. Mervärdesskattebedrägeri vid e-handel drabbar medlemsstaternas budgetar och EU:s budget, EU:s legitima företagen som drabbas av illojal konkurrens, och EU:s medborgare i form av minskade resurser att investera i offentliga tjänster.

Vad förväntas initiativet leda till?

De allmänna målen för initiativet är att minska förluster av mervärdesskatt för medlemsstaterna och därmed bidra till finanspolitisk konsolidering inom EU, och att skapa likvärdiga villkor för de laglydiga företagen i EU som drabbas av illojal konkurrens från bedragare. Det specifika målet är att minska mervärdesskattebedrägeri inom e-handel genom att förse skattemyndigheterna med effektiva och ändamålsenliga instrument för att upptäcka företag som inte uppfyller kraven.

Vad är mervärdet med åtgärder på EU-nivå?

Enskilda medlemsstater har inte resurser för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri inom e-handel som per definition har en gränsöverskridande dimension. Bestämmelserna om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt i EU fastställs i rådets förordning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri och därmed bör ytterligare initiativ på detta område utformas inom ramen för samma förordning.

B. Lösningar

Vilka alternativ, både lagstiftning och andra åtgärder, har övervägts? Finns det ett rekommenderat alternativ? Varför?

Enligt grundscenariot (alternativ 1) använder sig EU:s medlemsstater av olika metoder för att bekämpa mervärdesskattebedrägerier inom e-handel och bara vissa av dem samlar in uppgifter från mellanhänder på nätet.

I det alternativ där man inte använder lagstiftning (alternativ 2) ska kommissionen bistå skattemyndigheterna med ökad administrativ kapacitet för att bekämpa mervärdesskattebedrägerier inom e-handel och offentliggöra riktlinjer för att förbättra samarbetet mellan skattemyndigheter och betalningsmellanhänder.

Lagstiftningsalternativet (alternativ 3) innebär att EU:s rättsliga ram för betaltjänstleverantörer ändras för att överföra relevanta betalningsuppgifter till skattemyndigheterna. Dessa ska sedan 1) samla in betalningsuppgifterna och utföra en riskanalys för att upptäcka avlägsna leverantörer som inte uppfyller mervärdesskatteskyldigheten, och 2) utbyta eller dela dessa uppgifter med skattemyndigheterna i övriga medlemsstater. Enligt lagstiftningsalternativet ska alternativa tekniska lösningar övervägas för att se till att skattemyndigheter utbyter eller delar relevanta betalningsuppgifter: En lösning innebär ett automatiskt tillträde till databaserna i andra medlemsstater, medan de tre andra lösningarna innebär ett centralt register med uppgifter om betalningar på EU-nivå som är tillgängligt för de tjänstemän i medlemsstaterna som ansvarar för bedrägeribekämpning. Det alternativ som föredras är den lagstiftningslösning som avser ett centralt EU-register.

Vem stöder vilket alternativ?
18 skattemyndigheter (av 23 tillfrågade) stödjer lagstiftningsalternativet och särskilt det centrala registret. Betalningstjänstleverantörerna (3 av 3) stödjer lagstiftningsalternativet. 38 svar på det offentliga samrådet (av 52) stödjer lagstiftningsalternativet.
C. Det rekommenderade alternativets konsekvenser
Vad är nyttan med det rekommenderade alternativet (om sådant alternativ finns, annars anges för huvudsakliga alternativ)?
Medlemsstaternas och EU:s budgetar kommer att dra nytta av kampen mot mervärdesskattebedrägeri inom e-handel i form av högre intäkter från mervärdesskatt. Högre intäkter från mervärdesskatt innebär också en fördel för EU:s medborgare, eftersom ytterligare offentliga intäkter kan investeras i offentliga tjänster. Europeiska laglydiga företag kommer att kunna dra nytta av mer likvärdiga förutsättningar. Tyvärr gav samrådet med de viktigaste berörda parterna inte de nödvändiga kvantitativa bevisen.
Vad är kostnaderna för de rekommenderade alternativen (om sådana alternativ finns, annars anges för huvudsakliga alternativ)?
Betalningstjänstleverantörerna kommer att åläggas administrativa bördor och kostnader för att rapportera betalningsuppgifter till skattemyndigheterna. Varje skattemyndighet kommer att bära en engångskostnad på 7,5 miljoner euro och löpande kostnader på 2,9 miljoner euro per år. Europeiska kommissionen kommer att bära en engångskostnad på 11,8 miljoner euro och löpande kostnader på 4,5 miljoner euro per år.
Hur påverkas företagen, särskilt små och medelstora företag och mikroföretag?
Harmoniseringen av rapporteringskraven kommer att ha en gynnsam effekt på alla små och medelstora företag som tillhandahåller betaltjänster, vilka annars skulle behöva hantera olika rapporteringsregler och förfaranden gentemot skattemyndigheterna i medlemsstaterna. Slutligen kommer små och medelstora företag inom e-handel och i den traditionella ekonomin att gynnas av mer likvärdiga villkor, genom vilka medlemsstaternas skattemyndigheter kan upptäcka mervärdesskattebedrägeri inom e-handel.
Påverkas medlemsstaternas budgetar och förvaltningar i betydande grad?
Betalningsuppgifterna kommer att göra det möjligt för skattemyndigheterna att samla in ytterligare mervärdesskatt från kampen mot mervärdesskattebedrägeri inom e-handel. Denna positiva inverkan på de nationella budgetarna förväntas på kort sikt.
Uppstår andra betydande konsekvenser?
Personuppgifter kommer i viss utsträckning att behandlas av nationella myndigheter för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri inom e-handel, i enlighet med den allmänna dataskyddsförordningen.
D. Uppföljning
När kommer åtgärderna att ses över?
Kommissionen kommer att övervaka tillämpningen av det nya systemet för utbyte av betalningsuppgifter genom Eurofiscs årsrapport och den årliga statistiken för utbyte av information som lämnas av medlemsstaterna. Slutligen ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av systemet 5 år efter ikraftträdandet.